

kan man jo ikke lade stille for sig — det gælder baade Mennesker og Dyr. For saa vidt kan man sige, at alt dødt er selvdødt. Men naar vi anvender Ordet i den Forbindelse, hvori det her er brugt, mener vi, at ethvert dødt Dyr, som ikke er slagtet, er selvdødt. Nu skal jeg ikke benægte, at der kan tænkes Tilfælde, f. Eks. ved Lynnedslag eller ved Hundebid, hvor et dødt Dyr kan være anvendeligt til Menneskeføde. Intet af det Vildt, vi spiser, er jo slagtet, men jaget og skudt, og dér er Blodet jo ikke taget af Dyret. Men jeg tror alligevel, det rummer en stor Fare for Misbrug og Omgaaelse af Loven, hvis man tillod de enkelte at afgøre, hvorvidt det var Lynnedslag eller andre Aarsager, der forelaa; saa tror jeg, at Kontrollen vilde blive saa vanskelig, at det ikke vilde kunne gaa an at indføre Tvangsbestemmelser. Jeg tror, vi maa fastholde, at ethvert dødt Dyr, som ikke er slagtet, falder ind under denne Lovs Bestemmelser.

Det ærede Medlem Hr. Simonsen kunde desværre ikke tillægge Lovforslaget ret stor Betydning. Dette beklager jeg naturligvis. Men jeg haaber, at det ærede Medlems bitre Udtalelser er Udslag af et forbigaaende daarligt Humør, saaledes at der, naar vi kommer til at forhandle om Sagens Realitet i et Udvalg — jeg forstaar, at det er Meningen, at Lovforslaget skal henvises til et Udvalg —, vil kunne være Samstemmighed om, at vi søger at forene de to Ting, der her er Tale om, Sikkerhed for Befolkningen imod, at Kødet af selvdøde Dyr falbydes, og Hensynsfuldhed mod Borgerne, saaledes at man ikke skaber unødige Vanskeligheder i Praksis. Det ærede Medlem sagde, at hele Landbrugets Eksistens dog ikke var afhængig af, om vi fik den her foreslaaede Ordning. Deri er jeg ganske enig. Det er ikke saaledes, at disse selvdøde Dyr optræder i et saadant Antal, at hele Landbrugets Eksistens afhænger deraf, den berøres knap nok deraf, naar vi tænker paa hele den økonomiske Virksomhed, som er knyttet til Landbruget. Men selv om det kan siges, at det er smaa Forhold, man her beskæftiger sig med, har Lovgivningsmagten dog ogsaa i saadanne smaa Forhold den Pligt at tage et rimeligt Hensyn.

Det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Simonsen i sin Tale gav Udtryk for den meget uheldige Tendens, som jeg ved adskillige Lejligheder har sporet hos hans Parti, nemlig at man for at opnaa et vist Gode for Befolkningen absolut dertil skal knytte en lang Række Tvangsbestemmelser, som er fuldkommen overflødige

og i og for sig ikke har noget med det paa-gældende Formaaels Opnaaelse at gøre. Det ærede Medlem har ganske Uret, hvis han tror, at dette Lovforslag er Udslag af et forlorent Frihedsbegreb eller af Smaalighed hos Landbrugerne; det er ganske simpelt et Udslag af den almindelige praktiske Sans, der siger, at hvis en Mand har haft det Uheld at miste en Ko — og det kan for en Landmand være et meget betydeligt Tab —, er det urimeligt at paalægge ham at køre en 3—4 Mil med det døde Dyr og afhænde det til en Betaling, som fastsættes af en monopoliseret Destruktionsvirksomhed eller i en Lov med Maksimalpriser, som ikke tager Hensyn til Markedets Pris. Det er ubilligt at forlange det, hvis de Hensyn, Samfundet kræver iagttaget, lige saa fuldt iagttages ved, at Dyret graves ned i Jorden. Hvorfor i al Verden skal man saa paalægge den Mand, der i Forvejen har lidt et Tab, som i hans Bedrift kan betyde overordentlig meget, en saadan Forpligtelse, naar Samfundet ingen Interesse har deri?

Det ærede Medlem fremdrog en Række Eksempler paa, hvor skamløst der bliver handlet. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem om, at det er en skamløs Handling at falbyde Kød af selvdøde Dyr eller sundhedsfarligt Kød overhovedet. Men det forekommer mig, at det ærede Medlem ikke var ganske heldig med de Eksempler, han fremdrog, i hvert Fald var der, saa vidt jeg forstod, i to af de Tilfælde, han nævnte, Tale om Dyr, der var slagtet, altsaa et Forhold, som slet ikke kommer ind under disse Regler, men falder ind under Loven om Kødkontrol. Der var et Eksempel fra Ulriksdal, som jeg ikke kender noget til, men det ærede Medlem sagde — saaledes noterede jeg det —, at Dyret blev slagtet. Naturligvis antydede det ærede Medlem, at det blev slagtet, for at det skulde skjules, at det ikke kunde bruges. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har Grund til at antage det, men i alt Fald det var slagtet, saaledes at Tilfældet ikke falder ind under disse Regler. Og det uhyggelige Eksempel paa Salg af Kød af tuberkuløse Dyr var ogsaa et Tilfælde, der ikke har noget med disse Regler at gøre, for saa vidt som Dyret var slagtet.

Det ærede Medlem bruger for stærke Ord, naar han siger, at dette Lovforslag ikke tager mindste Hensyn til Befolkningens rimelige Krav. Det tager alle Hensyn dertil ved at forbyde, at Kødet af selvdøde Dyr overhovedet falbydes til Salg. Men at man derfor skulde afstaa fra at tage rimeligt Hensyn til det praktiske Livs Krav, kan